

Sag C-280/22**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

25. april 2022

Forelæggende ret:

Raad van State (Belgien)

Afgørelse af:

8. april 2022

Sagsøgere:

1. VZW KINDERRECHTENCALITIE VLAANDEREN
2. VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN

Sagsøgt:

Belgische Staat

Hovedsagens genstand

I sagen er der nedlagt påstand om annullation af kongelig bekendtgørelse af 10. december 2019 om ændring af kongelig bekendtgørelse af 25. marts 2003 om identitetskort og kongelig bekendtgørelse af 19. april 2014 om identitetskort udstedt af ikke-honorære konsulære repræsentationer.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse genstand

Forelæggelsen vedrører gyldigheden af artikel 3, stk. 5 og 6, samt artikel 14 i Europa-Parlaments og Rådets forordning af juni 2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed, i forbindelse med Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 30. november 2018 om fastsættelse af tekniske specifikationer for den ensartede udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere og om ophævelse af

afgørelse C(2002) 3069. Retsgrundlaget for anmodningen er artikel 267, stk. 1, litra b), TEUF.

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 3, stk. 5 og 6, samt artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1157 af 20. juni 2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed, sammenholdt med Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767 af 30. november 2018 om fastsættelse af tekniske specifikationer for den ensartede udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere og om ophævelse af afgørelse C(2002) 3069 gyldig og forenelig med artikel 16 TEUF og – for så vidt angår artikel 3, stk. 5 og 6, – med artikel 21 TEUF samt med artikel 7, 8 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med:

- artikel 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 25, 32, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF

- artikel 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 27 og 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA

- artikel 1, 2, 3, 4, 5, 10, 28 og 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF

for så vidt som artikel 3, stk. 5, og artikel 3, stk. 6. i forordning (EU) 2019/1157 af 20. juni 2019 kræver, at der skal være to fingeraftryk af kortindehaveren, der skal opbevares i digitalt format i det lagringsmedium, som kortet indeholder,

og for så vidt som artikel 3, stk. 5, og artikel 3, stk. 6, og artikel 14 i forordning (EU) 2019/1157 i forbindelse med bilag III til Kommissionens førnævnte gennemførelsesafgørelse C(2018) af 30. november 2018 kræver, at fingeraftrykkene skal opbevares på de i artikel 2, litra a) og c) omhandlede identitetskort og opholdsdokumenter i form af et ansigtsbillede af kortindehaveren og to fingeraftryk på en elektronisk mikroprocessorchip, der anvender RFID, og som kan udlæses trådløst/kontaktløst.

Anførte EU-retlige forskrifter

Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2019/1157 af 20. juni 2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed (herefter forordning 2019/1157), særligt artikel 3, 5 og 6, og artikel 14

Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 30. november 2018 om fastsættelse af tekniske specifikationer for den ensartede udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere og om ophævelse af afgørelse C(2002) 3069

Den europæiske konvention til beskyttelsen af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, særligt artikel 8

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende frihedsrettigheder, særligt artikel 7, 8 og 52

Konventionen om barnets rettigheder, særligt artikel 3, 8 og 16

Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, især artikel 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 og 36

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbårde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA, især artikel 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 og 29

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF, især artikel 1, 3, 4, 5, 10, 42

Anførte nationalretlige forskrifter

Wet van 25 november 2018 houdende diverse bepalingen met betrekking tot het Rijksregister en de bevolkingsregisters (lov af 25. november 2018 om forskellige bestemmelser vedrørende rigsregistret og folkeregistrene, herefter »lov af 25.11.2018«), især artikel 27

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (lov af 19.7.1991 om

folkeregistre, identitetskort, udlændingekort og opholdsdokumenter, herefter »lov af 19.7.1991«), især artikel 6

Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposten (kongelig bekendtgørelse af 10.10.2019 om ændring af kongelig bekendtgørelse af 25.3.2003 om identitetskort og kongelig bekendtgørelse af 19.4.2014 om identitetskort udstedt af ikke honorære konsulære repræsentationer, herefter »den anfægtede bekendtgørelse«) især artikel 4 og 5

Koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (kongelig bekendtgørelse af 25.3.2003 om identitetskort)

Grondwet (forfatningen, især artikel 10, 11, 22, 22a, 33, 37, 105, 108 og 159)

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (lov af 30.7.2018 om beskyttelse af fysiske personer med hensyn til heehandling af personoplysninger (herefter »lov af 30.7.2018«), især artikel 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 og 60)

Anførte nationale domme

Grondwettelijk hof (forfatningsdomstol, Belgien), dom nr. 2/2021 af 14. januar 2021

Anførte domme fra Domstolen

Dom af 6. december 2005, C-461/03, Gaston Schul Douane-expediteur, EU:C:2005:742

Sag C-61/22, der verserer for Domstolen

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagen, der er anlagt den 18. 2020, vedrører annullation af den anfægtede kongelige bekendtgørelse.
- 2 Forordning 2019/1157 bestemmer, at identitetskort skal indeholde et meget sikkert lagringsmedium, der skal indeholde et ansigtsbillede af kortindehaveren og to fingeraftryk i digitale formater. For så vidt angår registreringen af de biometriske identifikatorer anvender medlemsstaterne de tekniske specifikationer, der er fastsat ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767 (artikel 3, stk. 5). Lagringsmediet skal have tilstrækkelig kapacitet og være i stand til at sikre

oplysningernes integritet, ægthed og fortrolige karakter. Medlemsstaterne udveksler de oplysninger, som er nødvendige for at autentificere lagringsmediet og for at tilgå og verificere de biometriske oplysninger (artikel 3, stk. 6). Kommissionen fastlægger yderligere tekniske specifikationer for at sikre, at identitetskort og opholdsdokumenter opfylder fremtidige minimumssikkerhedsstandarder (artikel 14). Forordning nr. 2019/1157 har fundet anvendelse fra 2. august 2021 (artikel 16).

- 3 Loven af 25. november 2018 ændrede loven af 19. juli 1991. Herved ændrede artikel 27 i loven af 25. november 2018 artikel 6 i loven af 19. juli 1991. Således blev det i artikel 6, § 2, stk. 3 bestemt, at identitetskort og kort til udlændinge også skal indeholde følgende elektronisk læsbare data vedrørende personen: et digitalt billede af fingeraftrykket af pegefingern på kortindehaverens venstre og højre hånd, og i tilfælde af invaliditet eller anden umulighed af en anden finger på hver hånd. Kongen fastsætter de nærmere betingelser og andre regler for det digitale billede af fingeraftrykkene. Artikel 27 i lov af 25. november 2018 har været genstand for fem annullationssøgsmål ved Grondwettelijk Hof (forfatningsdomstol), herunder et søgsmål anlagt af den anden sagsøger. I alle sager blev der statueret frifindelse ved dom nr. 2/2021 af 14. januar 2021.
- 4 Den anfægtede kongelige bekendtgørelse gennemfører forordning 2019/1157 og loven af 25. november 2018. Artikel 4 i den anfægtede kongelige bekendtgørelse ændrer artikel 3 i den kongelige bekendtgørelse 25. marts 2003. I artikel 3, § 1, anføres, at identitetskortet indeholder to elektroniske chips og en todimensional strekkode. En ny artikel 3, § 5, bestemmer blandt andet, at fingeraftrykkene på initiativ af kommunaldirektøren digitaliseres, og at det digitale billede af disse aftryk via rigsregistret på sikker måde sendes til producenten af identitetskortene for at blive elektronisk integreret heri. Artikel 5 i den anfægtede kongelige bekendtgørelse bestemmer, at der i den kongelige bekendtgørelse af 25. marts 2003 indsættes en sålydende artikel 3/1: *»Artikel 3/1. Når indehaveren af et identitetskort eller et kort for udlændinge henvender sig til sin kommunaldirektør, første gang for at få udfærdiget basisdokumentet i henhold til artikel 3, § 3, og senere for at afhente kortet, skal den kommunale tjenestemand, før kortet udleveres til den person, der holder sig ved skranken, efterprøve, bl.a. ved visuelt at sammenligne personens ansigt med fotoet og ved at sammenligne personens fingeraftryk med aftrykkene på kortet, for så vidt de er registreret på kortet. Er der tvivl om kortindehavers identitet, udleveres kortet ikke, før der er sikkerhed for kortindehaverens identitet.«*

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 5 Med de to anbringender, hvorved sagsøgerne anfægter artikel 4 i den kongelige bekendtgørelse, og – hvad det første anbringende angår – dennes artikel 5, gør sagsøgerne gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, af artikel 7, 8 og 52 i chartret om grundlæggende rettigheder, af artikel 3, 8 og 16 i konventionen om barnets

rettigheder, af forfatningens artikel 10, 11, 22, 22a, 33, 37, 105, 108 og 159, af artikel 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 og 36 i forordning 2016/679, af artikel 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 og 29 i direktiv 2016/680, af artikel 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 og 60 i lov af 3. juli 2018, af artikel 1, 3, 4, 5, 10, 42, i forordning 2018/1725, samt af væsentlige formkrav, hvis manglende overholdelse fører til ugyldighed, herunder »navnlig manglende lovhjemmel for den anfægtede bekendtgørelse«.

- 6 Sagsøgerne anfører med det første anbringende i det væsentlige, at den anfægtede kongelige bekendtgørelse støttes på forordning 2019/1157 (første led) og artikel 6 i lov af 25. november 2018 (anden led), da disse bestemmelser efter sagsøgernes opfattelse ikke udgør en klar lovhjemmel for den anfægtede bekendtgørelse. Såvel forordning 2019/1157 som artikel 6 i loven af 25. november 2018 udgør nemlig en uforholdsmæssig indblanding i »retten til beskyttelse af privatlivet«. De anfører, at forordningen krænker retten til beskyttelse af privatlivet derved, at den ikke sikrer de behandlede fingeraftryk og deres integritet og den hermed forbundne fortrolighed.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 7 Med det første og andet anbringende gøres det gældende, at forordning 2019/1157 er ugyldig, hvorfor den kongelige bekendtgørelse ikke har en lovmæssig hjemmel.
- 8 Da Domstolen og ikke de nationale retter i princippet har kompetence til at fastslå ugyldigheden af EU-retlige forskrifter, forelægges Domstolen de formulerede spørgsmål.
- 9 Den forelæggende ret bemærker, at sagsøgerne har gjort opmærksom på, at Domstolen i den verserende sag C-61/22 er forelagt et lignende præjudicielt spørgsmål.